

De Europæiske Fællesskabers Tidende

ISSN 0378-7001

C 313

39. årgang

23. oktober 1996

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	<i>Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union</i>	
96/C 313/01	Rådets retsakt af 27. september 1996 om udarbejdelse af en protokol til konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser	1
96/C 313/02	Rådets retsakt af 27. september 1996 om udarbejdelse af konventionen om udlevering mellem Den Europæiske Unions medlemsstater	11

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS RETSAKT

af 27. september 1996

om udarbejdelse af en protokol til konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser

(96/C 313/01)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel K.3, stk. 2, litra c),

som tager i betragtning, at medlemsstaterne med henblik på virkeliggørelsen af Unionens målsætninger anser bekæmpelse af kriminalitet, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, for at være et spørgsmål af fælles interesse, som henhører under det samarbejde, der er indledt i henhold til traktatens afsnit VI,

som tager i betragtning, at Rådet ved retsakt af 26. juli 1995 vedtog konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, som et foreløbigt instrument, der navnlig tager sigte på at bekæmpe svig, der skader disse interesser, og

som tager i betragtning, at denne konvention derefter bør suppleres med en protokol, der navnlig sigter på at

bekæmpe bestikkelse, der involverer såvel nationale tjenestemænd som fællesskabstjenestemænd, og som skader eller vil kunne skade De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser,

FASTSLÅR, at den tilknyttede protokol, som repræsentanterne for Unionens medlemsstaters regeringer har undertegnet dags dato, hermed er udarbejdet, og

ANBEFALER medlemsstaterne at vedtage denne protokol i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. september 1996.

På Rådets vegne

M. LOWRY

Formand

BILAG

PROTOKOL

udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union, til konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER i denne protokol, Den Europæiske Unions medlemsstater,

SOM HENVISER til retsakt vedtaget af Rådet for Den Europæiske Union den 27. september 1996,

SOM ØNSKER, at deres strafferet bidrager effektivt til at beskytte De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser,

SOM ERKENDER, at konventionen af 26. juli 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser er vigtig for bekæmpelsen af svig, der skader De Europæiske Fællesskabers indtægter og udgifter,

SOM ER SIG BEVIDST, at De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser kan skades eller trues af andre lovovertrædelser, bl.a. bestikkelse, der begås af eller over for såvel nationale tjenestemænd som fællesskabstjenestemænd, der er ansvarlige for opkrævning, forvaltning eller udbetaling af fællesskabsmidler, der er undergivet deres kontrol,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at personer af forskellig nationalitet, der er ansat af forskellige offentlige instanser eller organer, kan blive involveret i en sådan bestikkelse, og at det for at sikre en effektiv indsats mod en sådan adfærd, der kan have internationale forgreninger, er vigtigt, at der i medlemsstaternes strafferet er en konvergerende opfattelse af, at bestikkelse er strafbar,

SOM KONSTATERER, at flere medlemsstaters strafferet med hensyn til forbrydelser i forbindelse med udøvelse af offentlig tjeneste og i særdeleshed med hensyn til bestikkelse kun omfatter straffbare handlinger, der begås af eller over for nationale tjenestemænd, og ikke, eller kun i undtagelsestilfælde, adfærd, der involverer fællesskabstjenestemænd eller tjenestemænd fra andre medlemsstater,

SOM ER OVERBEVIST OM, at det er nødvendigt at tilpasse de nationale lovgivninger, i det omfang bestikkelse, der skader eller vil kunne skade De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, og hvori fællesskabstjenestemænd eller tjenestemænd fra andre medlemsstater er involveret, ikke er strafbar ifølge disse lovgivninger,

SOM LIGELEDES ER OVERBEVIST OM, at en sådan tilpasning af de nationale lovgivninger, for så vidt angår fællesskabstjenestemænd, ikke bør begrænses til aktiv eller passiv bestikkelse, men også bør omfatte andre lovovertrædelser, der skader eller vil kunne skade De Europæiske Fællesskabers indtægter eller udgifter, herunder lovovertrædelser, der begås af eller over for personer, der beklæder ansvarsfulde poster på højeste niveau,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at der ligeledes bør fastsættes passende regler med hensyn til straffemyndighed og gensidigt samarbejde, med forbehold af de juridiske betingelser for deres anvendelse i konkrete tilfælde, herunder efter omstændighederne ophævelse af immunitet,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at de relevante bestemmelser i konventionen af 26. juli 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser bør kunne anvendes på de lovovertrædelser, der er omhandlet i denne protokol,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE BESTEMMELSER:

Artikel 1

Definitioner

I denne protokol forstås ved:

1) a) »tjenestemand«: enhver tjenestemand, såvel en fællesskabstjenestemand som en national tjenestemand, herunder enhver national tjenestemand fra en anden medlemsstat

b) »fællesskabstjenestemand«:

— enhver, der har status som tjenestemand eller kontraktansat i henhold til vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber eller ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber

— enhver, som af medlemsstaterne eller af en offentlig eller privat institution er stillet til rådighed for De Europæiske Fællesskaber, og som dér udøver hverv svarende til de hverv, der udøves af tjenestemænd eller øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber.

Medlemmer af de organer, der er oprettet i overensstemmelse med traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, samt personalet i disse organer sidestilles med fællesskabstjenestemænd, for så vidt vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber eller ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber ikke finder anvendelse på dem

c) »national tjenestemand«: en tjenestemand eller en anden person, der virker i offentlig tjeneste, som defineret i den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor personen varetager et sådant hverv, med henblik på anvendelse af den pågældende medlemsstats strafferet.

For så vidt angår retsforfølgning i en medlemsstat, der involverer en tjenestemand i en anden medlemsstat, er førstnævnte medlemsstat dog kun forpligtet til at anvende definitionen af »national tjenestemand«, i det omfang denne definition er forenelig med dens nationale lovgivning.

2. »Konvention«: den konvention, der blev indgået den 26. juli 1995 på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union, om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser ⁽¹⁾.

Artikel 2

Passiv bestikkelse

1. I henhold til denne protokol betragtes det som passiv bestikkelse, at en tjenestemand med forsæt, direkte eller gennem tredjemand, anmoder om eller modtager fordele, uanset disses art, for sig selv eller for tredjemand, eller tager imod et løfte herom, for i strid med sine officielle pligter at udføre eller undlade at udføre en handling, der er omfattet af vedkommendes hverv eller udøvelsen heraf, og som skader eller vil kunne skade De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser.

2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den adfærd, der er omhandlet i stk. 1, er strafbar.

Artikel 3

Aktiv bestikkelse

1. I henhold til denne protokol betragtes det som aktiv bestikkelse, at en person med forsæt, direkte eller gennem tredjemand, lover eller yder en tjenestemand en fordel, uanset dennes art, for ham selv eller for tredjemand, for at han i strid med sine officielle pligter foretager eller undlader at foretage en handling, der er omfattet af hans hverv eller udøvelsen heraf, og som skader eller vil kunne skade De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser.

2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den adfærd, der er omhandlet i stk. 1, er strafbar.

Artikel 4

Ligestilling

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at definitionerne i dens strafferet af lovovertrædelser, der består i en adfærd som omhandlet i konventionens artikel 1, og som begås af nationale tjenestemænd under udøvelsen af deres hverv, finder anvendelse i samme omfang i tilfælde, hvor adfærden udvises af fællesskabstjenestemænd under udøvelsen af deres hverv.

2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i stk. 1 og i artikel 2 og 3 omhandlede definitioner af lovovertrædelser, der begås af eller over for ministre i dens regering, medlemmer af dens parlamentariske forsamlinger, af dens højesteret eller af dens revisionsret under udøvelsen af deres hverv, finder anvendelse i samme omfang i tilfælde, hvor overtrædelser begås af eller over for medlemmer af henholdsvis Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Europa-Parlamentet, De Europæiske Fællesskabers Domstol og De

⁽¹⁾ EFT nr. C 316 af 27. 11. 1995, s. 49.

Europæiske Fællesskabers Revisionsret under udøvelsen af deres hverv.

3. Har en medlemsstat vedtaget særlove vedrørende handlinger eller undladelser, som ministre i dens regering er ansvarlige for som følge af deres særlige politiske stilling i vedkommende medlemsstat, er medlemsstaten ikke forpligtet til at lade artikel 4, stk. 2, finde anvendelse på sådan særlovgivning, såfremt medlemsstaten sikrer, at medlemmerne af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber er omfattet af de strafferetlige bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af artikel 2 og 3 og artikel 4, stk. 1.

4. Stk. 1, 2 og 3 berører ikke de bestemmelser om straffeprocès og om domstolskompetence, der gælder i hver enkelt medlemsstat.

5. Denne protokol finder anvendelse under nøje overholdelse af de relevante bestemmelser i traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, protokollerne vedrørende Domstolens statutter samt tekster vedtaget med henblik på gennemførelse heraf, for så vidt angår ophævelse af immunitet.

Artikel 5

Sanktioner

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den i artikel 2 og 3 omhandlede adfærd samt medvirken og anstiftelse hertil kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning, herunder, i det mindste i grove tilfælde, frihedsstraf, som kan medføre udlevering.

2. Stk. 1 berører ikke de kompetente myndigheders udøvelse af disciplinære beføjelser over for nationale tjenestemænd eller fællesskabstjenestemænd. Ved fastlæggelsen af en strafferetlig sanktion kan de nationale domstole i henhold til principperne i deres nationale lovgivning tage hensyn til disciplinære sanktioner, som tidligere er pålagt samme person for samme adfærd.

Artikel 6

Straffemyndighed

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastlægge sin straffemyndighed med hensyn til den strafbare adfærd, den har fastlagt i overensstemmelse med artikel 2, 3 og 4 i de tilfælde, hvor

- a) lovovertrædelsen helt eller delvis er begået på dens område
- b) gerningsmanden er statsborger eller tjenestemand i denne medlemsstat

c) lovovertrædelsen er begået over for en af de i artikel 2 omhandlede personer eller et medlem af de i artikel 4, stk. 2, nævnte institutioner, der er statsborger i den pågældende medlemsstat

d) gerningsmanden er fællesskabstjenestemand i en af De Europæiske Fællesskabers institutioner eller et organ, som er oprettet i overensstemmelse med traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, med hjemsted i den berørte medlemsstat.

2. En medlemsstat kan i forbindelse med den i artikel 9, stk. 2, omhandlede notifikation erklære, at den ikke anvender en eller flere af de i stk. 1, litra b), c) og d), fastsatte kompetencebestemmelser, eller at den kun anvender dem i særlige tilfælde eller på særlige betingelser.

Artikel 7

Tilknytning til konventionen

1. Bestemmelserne i konventionens artikel 3, artikel 5, stk. 1, 2 og 4, og artikel 6 finder anvendelse, som havde der været en henvisning dertil, på den adfærd, der er omhandlet i denne protokols artikel 2, 3 og 4.

2. Følgende af konventionens bestemmelser finder tilsvarende anvendelse på denne protokol:

— artikel 7, idet enhver erklæring i henhold til konventionens artikel 7, stk. 2, ligeledes gælder for denne protokol, medmindre andet er angivet ved den i artikel 9, stk. 2, omhandlede notifikation

— artikel 9

— artikel 10.

Artikel 8

Domstolen

1. Tvister mellem medlemsstaterne om fortolkningen eller anvendelsen af denne protokol behandles, med henblik på bilæggelse, i første omgang af Rådet efter proceduren i afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union.

Har det efter en frist på seks måneder ikke været muligt at bilægge tvisten, kan en part i tvisten indbringe spørgsmålet for De Europæiske Fællesskabers Domstol.

2. En tvist mellem en eller flere medlemsstater og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber vedrørende anvendelsen af artikel 1, med undtagelse af punkt 1, litra c), artikel 2, 3, 4 og artikel 7, stk. 2, tredje led, i denne protokol, som ikke har kunnet løses ved forhandling, kan indbringes for De Europæiske Fællesskabers Domstol.

*Artikel 9***Ikrafttrædelse**

1. Denne protokol skal vedtages af medlemsstaterne efter deres forfatningsmæssige bestemmelser.

2. Medlemsstaterne giver generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union notifikation om afslutningen af de procedurer, der i henhold til deres forfatningsmæssige bestemmelser kræves for vedtagelse af denne protokol.

3. Denne protokol træder i kraft 90 dage efter, at den i stk. 2 omhandlede notifikation er givet af den stat, der på tidspunktet for Rådets vedtagelse af retsakten om udarbejdelse af denne protokol er medlem af Den Europæiske Union, og der som den sidste opfylder denne formalitet. Er konventionen ikke trådt i kraft på denne dato, træder protokollen dog først i kraft på datoen for konventionens ikrafttrædelse.

*Artikel 10***Nye medlemsstaters tiltrædelse**

1. Denne protokol er åben for tiltrædelse af enhver stat, der bliver medlem af Den Europæiske Union.

2. Teksten til denne protokol på den tiltrædende stats sprog, som udformet af Rådet for Den Europæiske Union, har gyldighed som autentisk.

3. Tiltrædelsesinstrumenterne deponeres hos depositaren.

4. Denne protokol træder i kraft over for enhver stat, der tiltræder den, 90 dage efter deponeringen af den pågældende stats tiltrædelsesdokument eller på datoen for protokollens ikrafttræden, hvis den endnu ikke er trådt i kraft ved udløbet af perioden på 90 dage.

*Artikel 11***Forbehold**

1. Forbehold er ikke tilladt, bortset fra dem, der er nævnt i artikel 6, stk. 2.

2. En medlemsstat, der har taget forbehold, kan på ethvert tidspunkt tilbagekalde det helt eller delvis ved at give depositaren notifikation herom. Tilbagekaldelsen får virkning på datoen for depositarens modtagelse af notifikationen.

*Artikel 12***Depositær**

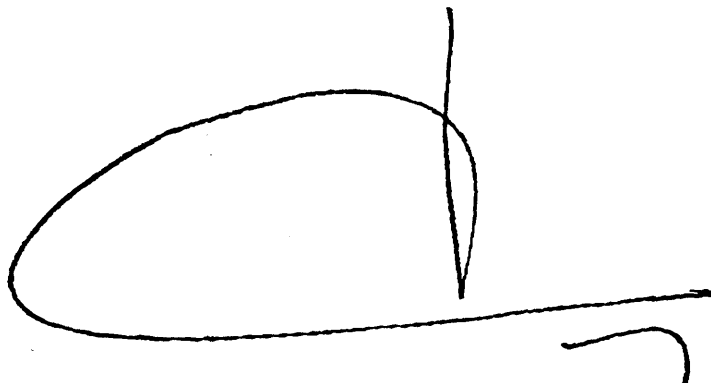
1. Generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union er depositær for denne protokol.

2. Depositæren offentliggør i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* en oversigt over vedtagelser og tiltrædelser samt erklæringer, forbehold og enhver anden notifikation vedrørende denne protokol.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne protokol.

Udfærdiget i et eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, hvilke tekster alle har samme gyldighed, og deponeret i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.

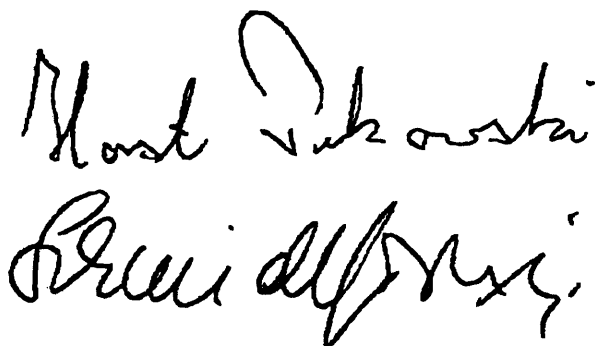
Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

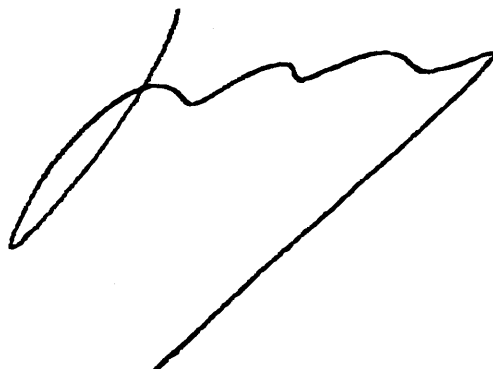
For regeringen for Kongeriget Danmark

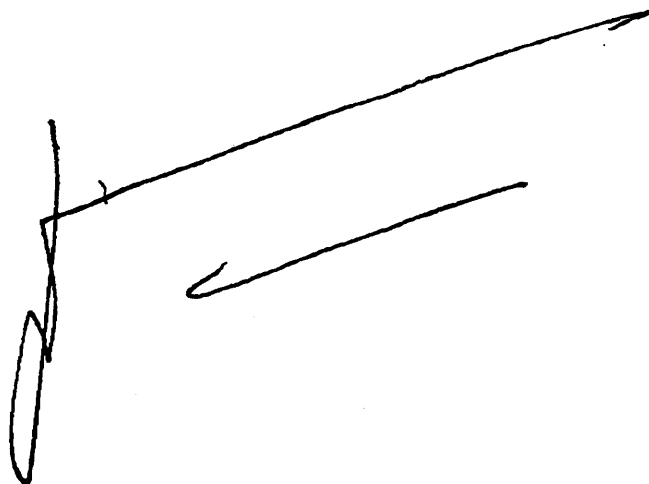
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Pour le gouvernement de la République française

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line with a loop at the bottom and a diagonal line extending upwards and to the right.

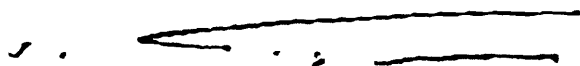
Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

A handwritten signature in black ink, reading "Nuala O'Brien" in a cursive script.

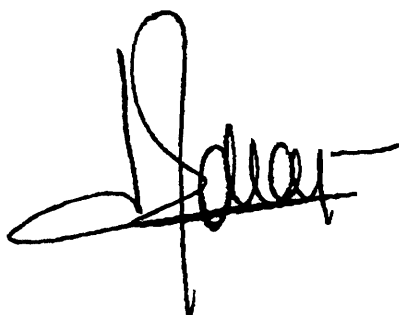
Per il Governo della Repubblica italiana

A handwritten signature in black ink, consisting of a long horizontal line followed by a stylized "B" and "H".

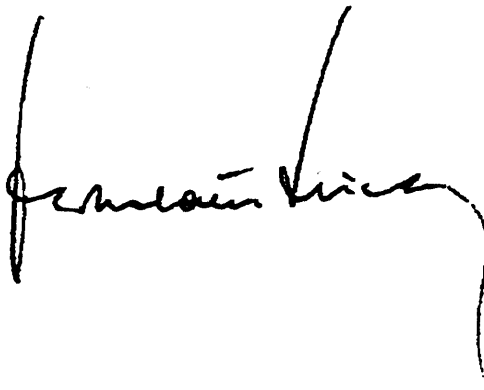
Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

A handwritten signature in black ink, consisting of a horizontal line with a small loop at the end.

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

A handwritten signature in black ink, consisting of a large loop at the top and a horizontal line with a small loop at the end.

Für die Regierung der Republik Österreich

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Franz Schüssel', with a long horizontal stroke extending to the right.

Pelo Governo da República Portuguesa

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'João Lacerda', with a stylized, cursive script.

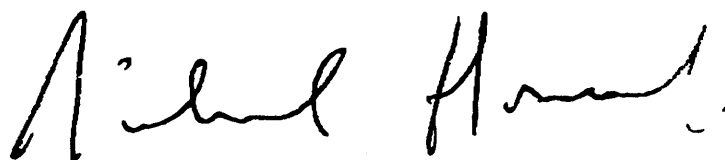
Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Kai Hämäläinen', with a cursive script.

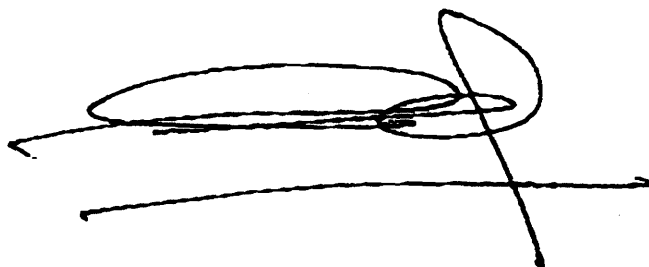
På svenska regeringens vägnar

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'L. P. J. L. J. L. J.', with a cursive script.

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'David Hunt', with a cursive script.

Por el Gobierno del Reino de España

A handwritten signature in black ink, consisting of several overlapping loops and a long horizontal stroke extending to the right.

BILAG

Medlemsstaternes erklæringer ved vedtagelse af retsakten om udarbejdelse af protokollen

1. *Erklæring fra den tyske delegation*

»Forbundsrepublikken Tysklands regering erklærer, at den tilstræber, at der med hensyn til protokollen til konventionen om beskyttelse af de finansielle interesser (tjenestemænd) ved forhandling opnås samme enighed om De Europæiske Fællesskabers Domstols kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål som for konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, og at dette sker på samme tidspunkt.«

2. *Fælles erklæring fra den belgiske, luxembourgske og nederlandske delegation:*

»Kongeriget Belgiens, kongeriget Nederlandenes og Storhertugdømmet Luxembourgs regering er af den opfattelse, at det, for at protokollen kan træde i kraft, er nødvendigt inden udgangen af november 1996 at finde en tilfredsstillende løsning på spørgsmålet om De Europæiske Fællesskabers Domstols kompetence til at fortolke protokollen, helst i forbindelse med de igangværende drøftelser om, hvorvidt Domstolen skal have kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål i forbindelse med fortolkningen af konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser.«

3. *Erklæring fra den østrigske delegation:*

»Østrig går ud fra, at spørgsmålet om De Europæiske Fællesskabers Domstols kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål vil blive afklaret på en tilfredsstillende måde inden for et overskueligt tidsrum, og den vil også fremover gøre en indsats derfor.«

RÅDETS RETSAKT

af 27. september 1996

om udarbejdelse af konventionen om udlevering mellem Den Europæiske Unions
medlemsstater

(96/C 313/02)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION —

som henviser til traktaten om Den Europæiske Union,
særlig artikel K.3, stk. 2, litra c), ogsom tager i betragtning, at medlemsstaterne med henblik
på virkeliggørelsen af Unionens målsætninger betragter en
udvidelse af mulighederne for udlevering mellem med-
lemsstaterne i Den Europæiske Union som et spørgsmål
af fælles interesse, der falder ind under det samarbejde,
der er indledt i henhold til traktatens afsnit VI,FASTSLÅR, at vedlagte konvention, inklusive bilaget her-
til, som dags dato er undertegnet af repræsentanterne forunionsmedlemsstaternes regeringer, hermed er udarbejdet,
ogANBEFALER medlemsstaterne at vedtage den i overens-
stemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. september 1996.

På Rådets vegne

M. LOWRY

Formand

KONVENTION

udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union, om udlevering mellem Den Europæiske Unions medlemsstater

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER i denne konvention, Den Europæiske Unions medlemsstater,

SOM HENVISER TIL retsakt vedtaget af Rådet for Den Europæiske Union den 27. september 1996,

SOM ØNSKER at forbedre det strafferetlige samarbejde mellem medlemsstaterne, hvad angår både retsforfølgning og fuldbyrdelse af domme,

SOM ERKENDER, at udlevering spiller en vigtig rolle inden for det retlige samarbejde i bestræbelserne på at nå disse mål,

SOM UNDERSTREGER, at det er i medlemsstaternes fælles interesse at sikre, at udleveringsprocedurerne fungerer effektivt og hurtigt, i det omfang deres styreformer bygger på demokratiske principper, og medlemsstaterne overholder forpligtelserne i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet den 4. november 1950 i Rom,

SOM GIVER UDTRYK FOR tillid til deres retssystemers struktur og til, at de fungerer hensigtsmæssigt, og til alle medlemsstaters evne til at sikre en retfærdig retspleje,

SOM HENVISER TIL, at Rådet ved retsakt af 10. marts 1995 udarbejdede konventionen om forenklet udleveringsprocedure mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union,

SOM TAGER HENSYN TIL det hensigtsmæssige i, at Den Europæiske Unions medlemsstater indgår en konvention, som supplerer den europæiske udleveringskonvention af 13. december 1957 og de andre gældende konventioner på området,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at bestemmelserne i disse konventioner fortsat gælder i alle spørgsmål, der ikke er behandlet i nærværende konvention,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE BESTEMMELSER:

Artikel 1

Almindelige bestemmelser

1. Denne konvention har til formål at supplere bestemmelserne i og lette anvendelsen mellem Den Europæiske Unions medlemsstater af:

- den europæiske konvention af 13. december 1957 om udlevering, i det følgende benævnt »den europæiske udleveringskonvention«
- den europæiske konvention af 27. januar 1977 om bekæmpelse af terrorisme, i det følgende benævnt »den europæiske konvention om bekæmpelse af terrorisme«
- konventionen af 19. juni 1990 til gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, for så vidt

angår forbindelserne mellem de medlemsstater, der er parter i denne konvention, og

- kapitel 1 i traktaten af 27. juni 1962 om udlevering og gensidig retshjælp i straffesager mellem Kongeriget Belgien, Storhertugdømmet Luxembourg og Kongeriget Nederlandene som ændret ved protokol af 11. maj 1974, i det følgende benævnt »Benelux-traktaten«, for så vidt angår forbindelserne mellem medlemsstaterne i Den Økonomiske Union Benelux.

2. Stk. 1 berører ikke anvendelsen af mere fordelagtige bestemmelser i bilaterale eller multilaterale aftaler mellem medlemsstater eller, som fastsat i artikel 28, stk. 3, i den europæiske udleveringskonvention, arrangementer om udlevering på grundlag af en ensartet lovgivning eller gensidige lovgivninger om fuldbyrdelse på en medlemsstats territorium af arrestordre udstedt på en anden medlemsstats territorium.

*Artikel 2***Forbrydelser, som kan medføre udlevering**

1. Udlevering skal tillades for forbrydelser, som efter lovgivningen i den begærende medlemsstat kan medføre en frihedsstraf eller sikkerhedsforanstaltning af en varighed på mindst tolv måneder og efter lovgivningen i den anmodede medlemsstat en frihedsstraf eller sikkerhedsforanstaltning af en varighed på mindst seks måneder.

2. Udlevering kan ikke afslås med den begrundelse, at lovgivningen i den anmodede medlemsstat ikke indeholder bestemmelser om samme type sikkerhedsforanstaltning som lovgivningen i den begærende medlemsstat.

3. Artikel 2, stk. 2, i den europæiske udleveringskonvention og artikel 2, stk. 2, i Benelux-traktaten finder ligeledes anvendelse, når visse forbrydelser straffes med bødestraf.

*Artikel 3***Sammensværgelser og forbrydersammenslutninger**

1. Når den forbrydelse, for hvilken udlevering begæres, i den begærende medlemsstats lovgivning betegnes som en sammensværgelse eller en forbrydersammenslutning og kan medføre frihedsstraf af en varighed på mindst tolv måneder, kan udlevering ikke afslås med den begrundelse, at de samme forhold ikke anses for en forbrydelse efter lovgivningen i den anmodede medlemsstat, såfremt sammensværgelsen eller sammenslutningen har til formål at begå:

- a) en eller flere af de forbrydelser, som er omhandlet i artikel 1 og 2 i den europæiske konvention om bekæmpelse af terrorisme, eller
- b) enhver anden forbrydelse, der kan medføre frihedsstraf eller sikkerhedsforanstaltning af en varighed på mindst tolv måneder, og som vedrører ulovlig narkotikahandel og andre former for organiseret kriminalitet eller andre voldshandlinger, der er rettet mod en persons liv, fysiske integritet eller frihed, eller som medfører en kollektiv fare for personer.

2. Ved vurderingen af, hvorvidt sammensværgelsen eller sammenslutningen har til formål at begå en af de forbrydelser, der er anført i stk. 1, litra a) eller b), i denne artikel, skal den anmodede medlemsstat tage hensyn til oplysningerne i arrestordren eller en anden beslutning med samme virkning eller dommen over den person, som

begæres udleveret, samt i den redegørelse for forbrydelserne, der er omhandlet i artikel 12, stk. 2, litra b), i den europæiske udleveringskonvention eller i artikel 11, stk. 2, litra b), i Benelux-traktaten.

3. Enhver medlemsstat kan samtidig med afgivelsen af den i artikel 18, stk. 2, omhandlede notifikation erklære, at den forbeholder sig ret til ikke at anvende stk. 1 eller til at anvende det under visse nærmere angivne omstændigheder.

4. Enhver medlemsstat, som har taget forbehold i medfør af stk. 3, skal fastsætte, at følgende medfører udlevering efter artikel 2, stk. 1: den adfærd, hvorved en person medvirker til, at en gruppe personer, som handler med et fælles formål, begår en eller flere forbrydelser i forbindelse med terrorisme som omhandlet i artikel 1 og 2 i den europæiske konvention om bekæmpelse af terrorisme, ulovlig narkotikahandel og andre former for organiseret kriminalitet eller andre voldshandlinger, der er rettet mod en persons liv, fysiske integritet eller frihed, eller som medfører en kollektiv fare for personer, når sådanne forbrydelser kan medføre en frihedsstraf eller sikkerhedsforanstaltning af en varighed på mindst tolv måneder, også selv om vedkommende person ikke deltager i selve udførelsen af den eller de pågældende forbrydelser; en sådan medvirken skal være forsætlig og være baseret på kendskab til gruppens formål og generelle kriminelle virksomhed eller kendskab til, at gruppen har til hensigt at begå den eller de pågældende forbrydelser.

*Artikel 4***Beslutning om frihedsberøvelse et andet sted end et fængsel**

Udlevering med henblik på retsforfølgning kan ikke afslås med den begrundelse, at begæringen i overensstemmelse med artikel 12, stk. 2, litra a), i den europæiske udleveringskonvention eller artikel 11, stk. 2, litra a), i Benelux-traktaten bygger på en beslutning, truffet af retsmyndighederne i den begærende medlemsstat, om frihedsberøvelse med henblik på anbringelse et andet sted end et fængsel.

*Artikel 5***Politiske forbrydelser**

1. Med henblik på anvendelsen af denne konvention må ingen forbrydelse af den anmodede stat anses for en politisk forbrydelse, en forbrydelse, der har forbindelse med en politisk forbrydelse, eller en forbrydelse, der udspringer af politiske motiver.

2. Enhver medlemsstat kan samtidig med afgivelsen af den i artikel 18, stk. 2, omhandlede notifikation erklære, at den kun vil anvende stk. 1:

- a) på de forbrydelser, som er omhandlet i artikel 1 og 2 i den europæiske konvention om bekæmpelse af terrorisme, og
 - b) på forbrydelser, der kan karakteriseres som sammensværgelser eller forbrydersammenslutninger, jf. beskrivelsen af sådan adfærd i artikel 3, stk. 4, som har til formål at begå en eller flere af de forbrydelser, der er omhandlet i artikel 1 og 2 i den europæiske konvention om bekæmpelse af terrorisme.
3. Bestemmelserne i artikel 3, stk. 2, i den europæiske udleveringskonvention og i artikel 5 i den europæiske konvention om bekæmpelse af terrorisme berøres ikke.
4. Forbehold i henhold til artikel 13 i den europæiske konvention om bekæmpelse af terrorisme finder ikke anvendelse på udlevering mellem medlemsstaterne.

Artikel 6

Fiskale forbrydelser

1. For forbrydelser i forbindelse med skatter, afgifter, told og valutahandel skal udlevering også tillades på de betingelser, der er fastsat i denne konvention, den europæiske udleveringskonvention og Benelux-traktaten, hvis forbrydelsen efter den anmodede medlemsstats lovgivning udgør en tilsvarende lovovertrædelse.
2. Udlevering kan ikke afslås med den begrundelse, at den anmodede medlemsstats lovgivning ikke foreskriver opkrævning af samme type skatter og afgifter eller ikke indeholder samme type regler om skatter, afgifter, told og valutahandel som den begærende medlemsstats lovgivning.
3. Enhver medlemsstat kan samtidig med afgivelsen af den i artikel 18, stk. 2, omhandlede notifikation erklære, at den i forbindelse med fiskale forbrydelser kun tillader udlevering for forhold, der kan tænkes at udgøre en overtrædelse af lovgivningen vedrørende punktafgifter, moms eller told.

Artikel 7

Udlevering af egne statsborgere

1. Udlevering kan ikke afslås med den begrundelse, at den person, der begæres udleveret, er statsborger i den anmodede medlemsstat, jf. artikel 6 i den europæiske udleveringskonvention.
2. Enhver medlemsstat kan samtidig med afgivelsen af den i artikel 18, stk. 2, omhandlede notifikation erklære, at den ikke tillader udlevering af egne statsborgere, eller at den kun tillader en sådan udlevering på visse betingelser, som den angiver nærmere.
3. Ethvert forbehold som omhandlet i stk. 2 er gyldigt i fem år fra den første dag, hvor den pågældende medlems-

stat anvender denne konvention. Det kan dog fornyes for efterfølgende perioder af samme varighed.

Tolv måneder inden datoen for forbeholdets udløb underretter depositaren den berørte medlemsstat herom.

Medlemsstaten underretter senest tre måneder inden udløbet af hver femårsperiode depositaren om, hvorvidt den opretholder sit forbehold, ændrer det i retning af en lempelse af udleveringsbetingelserne eller tilbagekalder det.

Hvis medlemsstaten ikke foretager den i forrige afsnit omhandlede underretning, meddeler depositaren den pågældende medlemsstat, at dens forbehold anses for automatisk forlænget med en seks måneders periode, inden udløbet af hvilken medlemsstaten bør underrette depositaren. Hvis den ved udløbet af denne periode ikke har underrettet depositaren, anses forbeholdet for bortfaldet.

Artikel 8

Forældelse

1. Udlevering kan ikke afslås med den begrundelse, at der er indtrådt forældelse med hensyn til tiltale eller fuldbyrdelse af straf i henhold til lovgivningen i den anmodede medlemsstat.
2. Den anmodede medlemsstat kan undlade at anvende stk. 1, når udleveringsbegæringen er begrundet i forbrydelser, for hvilke denne medlemsstat er kompetent i medfør af sin egen straffelov.

Artikel 9

Amnesti

Udlevering tillades ikke for en forbrydelse, der er omfattet af amnesti i den anmodede medlemsstat, hvis denne stat var kompetent til at retsforfølge den pågældende forbrydelse i medfør af sin egen straffelov.

Artikel 10

Andre forbrydelser end dem, for hvilke udlevering begæres

1. For så vidt angår andre forud for udleveringen begærede forbrydelser end dem, for hvilke udlevering begæres, kan den udleverede person, uden at det kræver samtykke fra den anmodede medlemsstat:
 - a) retsforfølges eller idømmes straf, hvis forbrydelserne ikke straffes med frihedsstraf eller sikkerhedsforanstaltning

b) retsforfølges eller idømmes straf, i det omfang retsforfølgningen ikke medfører anvendelse af en foranstaltning, der begrænser hans personlige frihed

c) blive pålagt at efterkomme en straffedom eller en foranstaltning, der ikke indebærer frihedsberøvelse, herunder bødestraf, eller en anden foranstaltning, der måtte træde i stedet, også selv om den begrænser hans personlige frihed

d) retsforfølges, idømmes straf, tilbageholdes med henblik på fuldbyrdelse af en straffedom eller en sikkerhedsforanstaltning eller underkastes andre former for begrænsning af sin personlige frihed, hvis han efter udleveringen udtrykkeligt giver afkald på anvendelse af specialitetsreglen for specifikke forbrydelser, begået forud for udleveringen.

2. Den udleveredes afkald, som omhandlet i stk. 1, litra d), meddeles de kompetente retsmyndigheder i den begærende medlemsstat og føres til protokols, i overensstemmelse med dennes nationale lovgivning.

3. Enhver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at afkald, som omhandlet i stk. 1, litra d), indhentes på en sådan måde, at det fremgår, at den pågældende har givet udtryk herfor frivilligt og med fuldt kendskab til følgerne heraf. Med henblik herpå har den udleverede ret til at få juridisk bistand.

4. Når den anmodede medlemsstat har fremsat en erklæring i medfør af artikel 6, stk. 3, anvendes stk. 1, litra a), b) og c), i denne artikel ikke på andre fiskale forbrydelser end dem, der er nævnt i artikel 6, stk. 3.

Artikel 11

Den anmodede medlemsstats formodede samtykke

Enhver medlemsstat kan samtidig med afgivelsen af den i artikel 18, stk. 2, omhandlede notifikation eller på et hvilket som helst andet tidspunkt erklære, at i dens forbindelser med andre medlemsstater, som har afgivet samme erklæring, anses dens samtykke i henhold til artikel 14, stk. 1, litra a), i den europæiske udleveringskonvention og artikel 13, stk. 1, litra a), i Benelux-traktaten for at være givet, medmindre den tilkendegiver andet, når den i et konkret tilfælde tillader udlevering.

Såfremt medlemsstaten i en konkret udleveringssag har tilkendegivet, at dens samtykke ikke må anses for at være givet, finder artikel 10, stk. 1, stadig anvendelse.

Artikel 12

Videreudlevering til en anden medlemsstat

1. Artikel 15 i den europæiske udleveringskonvention og artikel 14, stk. 1, i Benelux-traktaten finder ikke anvendelse på begæringer om videreudlevering til en anden medlemsstat.

2. Enhver medlemsstat kan samtidig med afgivelsen af den i artikel 18, stk. 2, omhandlede notifikation erklære, at artikel 15 i den europæiske udleveringskonvention og artikel 14, stk. 1, i Benelux-traktaten fortsat finder anvendelse, medmindre andet er bestemt i artikel 13 i konventionen om forenklet udleveringsprocedure mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union⁽¹⁾, eller den pågældende person giver sit samtykke til videreudleveringen til en anden medlemsstat.

Artikel 13

Central myndighed og fremsendelse af dokumenter pr. telefax

1. Hver medlemsstat udpeger en central myndighed eller, hvis det er påkrævet i henhold til dens forfatning, flere centrale myndigheder, med henblik på fremsendelse og modtagelse af udleveringsbegæringer og de nødvendige dokumenter til støtte herfor, samt enhver anden officiel skrivelse i forbindelse med udleveringsbegæringen, medmindre andet er fastsat i denne konvention.

2. Hver medlemsstat oplyser samtidig med afgivelsen af den i artikel 18, stk. 2, omhandlede notifikation, hvilken myndighed eller hvilke myndigheder, den har udpeget i medfør af stk. 1 i denne artikel. Den meddeler depositaren enhver ændring af denne udpegelse.

3. Udleveringsbegæringen og de i stk. 1 omhandlede dokumenter kan fremsendes pr. telefax. Enhver central myndighed skal råde over en telefax til afsendelse og modtagelse af sådanne dokumenter og sørge for, at den hele tiden fungerer.

4. Når der i henhold til denne artikel anvendes telefax, gøres der brug af en kryptografisk anordning, der tilsluttes telefaxen hos den centrale myndighed for at sikre såvel oprindelse som fortrolighed i forbindelse med fremsendelsen. Medlemsstaterne aftaler indbyrdes, hvorledes denne artikel skal anvendes i praksis.

⁽¹⁾ EFT nr. C 78 af 30. 3. 1995, s. 1.

5. For at garantere udleveringsdokumenternes ægthed erklærer den centrale myndighed i den begærende medlemsstat i sin begæring, at den bekræfter, at de dokumenter, der ledsager begæringen, er i overensstemmelse med de originale dokumenter, og den giver en beskrivelse af pagineringen. Såfremt den anmodede medlemsstat bestrider, at dokumenterne er i overensstemmelse med de originale dokumenter, er den centrale myndighed i den anmodede medlemsstat berettiget til at forlange af den centrale myndighed i den begærende medlemsstat, at de originale dokumenter eller bekræftede genparter heraf fremsendes inden for en rimelig frist, enten ad diplomatisk vej eller på en anden måde, der er aftalt i fællesskab.

Artikel 14

Supplerende oplysninger

Enhver medlemsstat kan samtidig med afgivelsen af den i artikel 18, stk. 2, omhandlede notifikation eller på et hvilket som helst andet tidspunkt erklære, at i dens forbindelser med andre medlemsstater, som har afgivet samme erklæring, kan retsmyndighederne eller andre kompetente myndigheder i disse andre medlemsstater i givet fald henvende sig direkte til dens retsmyndigheder eller andre kompetente myndigheder, som er ansvarlige for retsforfølgningen af den person, der begæres udleveret, for at anmode om supplerende oplysninger, jf. artikel 13 i den europæiske udleveringskonvention eller artikel 12 i Benelux-traktaten.

Medlemsstaten skal, når den fremsætter en sådan erklæring, angive, hvilke retsmyndigheder eller andre myndigheder der er kompetente til at anmode om, meddele og modtage sådanne supplerende oplysninger.

Artikel 15

Konstatering af ægthed

Dokumenter eller kopier af dokumenter, der fremsendes som led i en udleveringsprocedure, fritages fra konstatering af ægthed og andre tilsvarende formaliteter, medmindre andet udtrykkeligt kræves i medfør af denne konvention, den europæiske udleveringskonvention eller Benelux-traktaten. I så fald betragtes kopier af dokumenter som bekræftede genparter, når deres ægthed er bekræftet af de retsmyndigheder, der har udstedt det originale dokument, eller af den i artikel 13 omhandlede centrale myndighed.

Artikel 16

Transit

I tilfælde af transit, jf. artikel 21 i den europæiske udleveringskonvention og artikel 21 i Benelux-traktaten, igennem en medlemsstats territorium til en anden medlemsstat finder følgende bestemmelser anvendelse:

- a) Anmodningen om transit skal indeholde tilstrækkelige oplysninger til, at transitmedlemsstaten kan vurdere anmodningen og træffe de tvangsforanstaltninger over for den udleverede person, som er nødvendige for gennemførelsen af transitrejsen.

I denne forbindelse anses følgende oplysninger for tilstrækkelige:

- den udleveredes identitet
- om der foreligger en arrestordre eller en anden beslutning med samme virkning eller en eksigibel dom
- forbrydelsens karakter og retlige beskrivelse
- en beskrivelse af omstændighederne ved forbrydelsen, herunder dato og sted.

- b) Anmodningen om transit samt de i litra a) omhandlede oplysninger kan fremsendes til transitmedlemsstaten ved brug af ethvert middel, der efterlader et skriftligt spor. Transitmedlemsstaten kan meddele sin beslutning på samme måde.
- c) Såfremt der i forbindelse med flyrejser uden planlagt mellemlanding finder en uforudset landing sted, skal den begærende medlemsstat give transitmedlemsstaten de i litra a) omhandlede oplysninger.
- d) Med forbehold af bestemmelserne i denne konvention, navnlig artikel 3, 5 og 7, finder artikel 21, stk. 1, 2, 5 og 6, i den europæiske udleveringskonvention og artikel 21, stk. 1, i Benelux-traktaten fortsat anvendelse.

Artikel 17

Forbehold

Der kan ikke tages andre forbehold med hensyn til denne konvention end dem, der udtrykkeligt er anført i konventionen.

Artikel 18

Ikrafttræden

1. Denne konvention skal vedtages af medlemsstaterne i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.
2. Medlemsstaterne giver generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union notifikation om afslutningen

af de procedurer, der efter deres forfatningsmæssige bestemmelser kræves for at vedtage konventionen.

3. Denne konvention træder i kraft 90 dage efter, at den i stk. 2 omhandlede notifikation er afgivet af den sidste af de stater, som på tidspunktet for Rådets vedtagelse af retsakten om udarbejdelse af denne konvention var medlemmer af Den Europæiske Union.

4. Indtil denne konvention træder i kraft, kan enhver medlemsstat, når den afgiver den i stk. 2 omhandlede notifikation eller på et hvilket som helst andet tidspunkt, erklære, at konventionen for dens eget vedkommende finder anvendelse i dens forbindelser med de medlemsstater, der har afgivet samme erklæring. Sådanne erklæringer træder i kraft 90 dage efter deponeringen.

5. Denne konvention finder kun anvendelse på begæringer, der fremsættes efter dens ikrafttræden eller efter dens anvendelse i forbindelserne mellem den anmodede medlemsstat og den begærende medlemsstat.

Artikel 19

Tiltrædelse af nye medlemsstater

1. Denne konvention er åben for tiltrædelse af enhver stat, der bliver medlem af Den Europæiske Union.

2. Teksten til konventionen på den tiltrædende stats sprog, som udformet af Rådet for Den Europæiske Union, er autentisk.

3. Tiltrædelsesinstrumenterne deponeres hos depositaren.

4. Denne konvention træder i kraft over for enhver stat, der tiltræder den, 90 dage efter deponeringen af den pågældende stats tiltrædelsesdokument eller på datoen for konventionens ikrafttræden, hvis den endnu ikke er trådt i kraft ved udløbet af ovennævnte periode.

5. Er denne konvention endnu ikke trådt i kraft, når tiltrædelsesinstrumenterne deponeres, finder artikel 18, stk. 4, anvendelse på de tiltrædende medlemsstater.

Artikel 20

Depositær

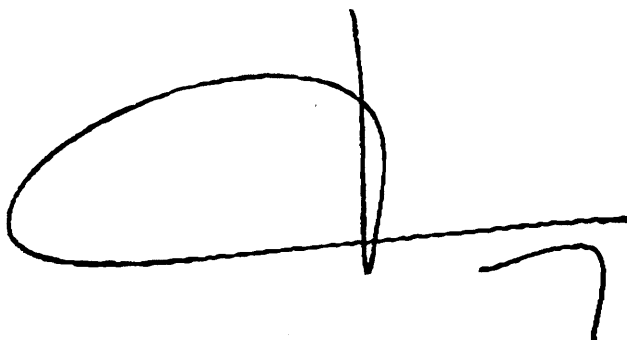
1. Generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union er depositær for denne konvention.

2. Depositaren offentliggør i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* en oversigt over vedtagelser og tiltrædelser, erklæringer og forbehold samt enhver anden notifikation vedrørende denne konvention.

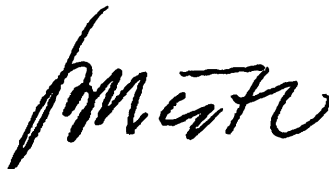
Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

Udfærdiget i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed; de deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union. Generalsekretæren fremsender en bekræftet genpart til hver medlemsstat.

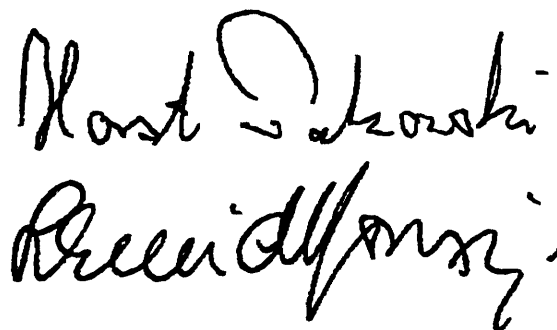
Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

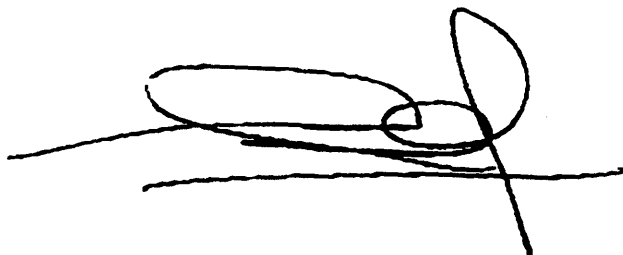
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

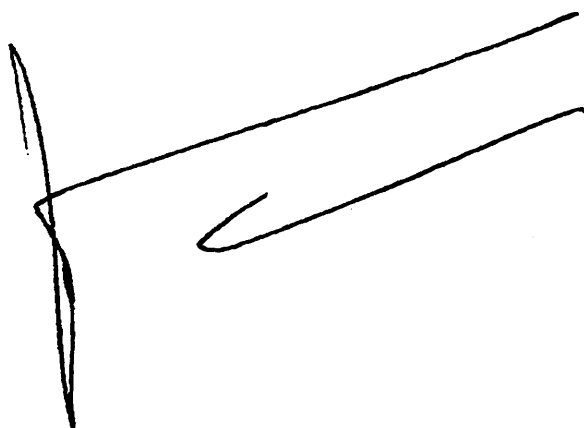
Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

A stylized handwritten signature consisting of several overlapping loops and a long horizontal stroke at the bottom.

Pour le gouvernement de la République française

A handwritten signature featuring a large, sweeping 'L' shape with a vertical stroke on the left and two diagonal strokes extending to the right.

Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

A handwritten signature in cursive script, appearing to read 'Nolla Owen'.

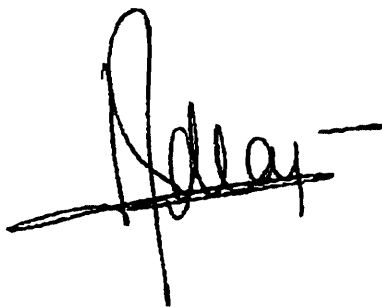
Per il Governo della Repubblica italiana

A handwritten signature in cursive script, appearing to read 'G. Amato'.

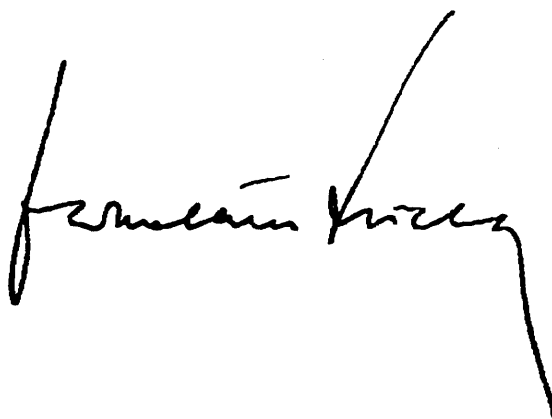
Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

A handwritten signature consisting of a series of horizontal strokes and small dots.

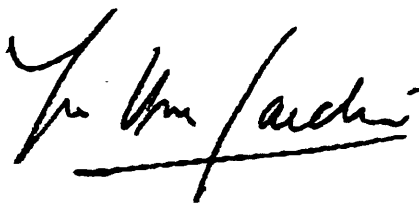
Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'H. de Vries', with a horizontal line drawn through the middle of the signature.

Für die Regierung der Republik Österreich

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Franz Kersch', written in a cursive style.

Pelo Governo da República Portuguesa

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'J. M. Sanches', with a horizontal line drawn through the middle of the signature.

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Kari Hänninen', written in a cursive style.

BILAG

Fælles erklæring om retten til asyl

Medlemsstaterne erklærer, at denne konvention ikke må berøre retten til asyl, sådan som den er anerkendt i deres respektive forfatninger, eller medlemsstaternes anvendelse af bestemmelserne i konventionen om flygtninges retsstilling af 28. juli 1951 som suppleret ved konventionen om statsløse personers retsstilling af 28. september 1954 og protokollen vedrørende flygtninges retsstilling af 31. januar 1967.

Erklæring fra Danmark, Finland og Sverige vedrørende artikel 7 i denne konvention

Danmark, Finland og Sverige bekræfter, at de — som meddelt under forhandlingerne om tiltrædelse af Schengen-aftalen — i deres forbindelser med andre medlemsstater, der forsikrer, at de vil handle på samme måde, ikke vil påberåbe sig de erklæringer, de har fremsat i medfør af artikel 6, stk. 1, i den europæiske udleveringskonvention, som begrundelse for at nægte at udlevere personer fra ikke-nordiske stater, som er bosat i disse lande.

Erklæring vedrørende begrebet »statsborger«

Rådet noterer sig medlemsstaternes tilsagn om at anvende Europarådets konvention af 21. marts 1983 om overførelse af domfældte over for statsborgere fra alle medlemsstater, jf. artikel 3, stk. 4, i nævnte konvention.

Medlemsstaternes tilsagn som omhandlet i første afsnit berører ikke anvendelsen af artikel 7, stk. 2, i nærværende konvention.

Erklæring fra Grækenland vedrørende artikel 5

Grækenland fortolker artikel 5 på grundlag af stk. 3 i samme artikel. Herved sikres overholdelsen af bestemmelserne i den græske forfatning:

- som udtrykkeligt forbyder udlevering af en udlænding, som forfølges på grund af sin kamp for friheden, og
 - som skelner mellem politiske forbrydelser og såkaldt blandede forbrydelser, for hvilke der ikke gælder samme regler som for politiske forbrydelser.
-

Erklæring fra Portugal vedrørende udlevering, der begæres for en forbrydelse, for hvilken der kan idømmes livsvarig straf eller sikkerhedsforanstaltning

Da Portugal har taget forbehold med hensyn til den europæiske udleveringskonvention af 1957, ifølge hvilket landet ikke tillader udlevering af personer, som begæres udleveret for en forbrydelse, for hvilken der kan idømmes livsvarig straf eller sikkerhedsforanstaltning, erklærer det, at når der begæres udlevering for en forbrydelse, for hvilken der kan idømmes en sådan straf eller sikkerhedsforanstaltning, vil Portugal i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i sin forfatning, som fortolket af forfatningsdomstolen, kun tillade udlevering, hvis det er tilfreds med den begærende medlemsstats tilsagn om, at den i overensstemmelse med sin lovgivning og praksis med hensyn til straffuldbyrdelse vil fremme lempeligere foranstaltninger, som vil kunne komme den person, som begæres udleveret, til gode.

Portugal bekræfter gyldigheden af de forpligtelser, landet har indgået i henhold til gældende internationale aftaler, hvori det er part, navnlig artikel 5 i konventionen om Portugals tiltrædelse af konventionen til gennemførelse af Schengen-aftalen.

Erklæring fra Rådet vedrørende opfølgning af konventionen

Rådet erklærer:

- a) at det finder det hensigtsmæssigt med jævne mellemrum og på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne at drøfte:
 - iværksættelsen af denne konvention
 - hvordan den fungerer, når den er trådt i kraft
 - medlemsstaternes mulighed for at ændre de forbehold, der er taget med hensyn til denne konvention, i retning af en lempelse af udleveringsbetingelserne, eller at frafalde disse forbehold
 - hvordan udleveringsprocedurerne mellem medlemsstaterne fungerer generelt
 - b) at det et år efter konventionens ikrafttræden vil overveje, om De Europæiske Fællesskabers Domstol eventuelt skal tillægges kompetence.
-